

Sygn. akt **I 1 C 2151/18**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Stolarska

Protokolant: sekr. sąd. Tomasz Łukowicz

po rozpoznaniu w dniu 14 marca 2019 r. w Gdyni na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

przeciwko A. K.

o zapłatę

I oddala powództwo;

II zasądza od powoda (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na rzecz pozwanego A. K. kwotę 900 zł (dziewięćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Zarządzenia:

1. odnotować i zakreślić w repertorium C
2. przedłożyć z wpływem lub za 30 dni

UZASADNIENIE

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka Komandytowa z siedzibą w W. wniósł w dniu 19 grudnia 2017 r. pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko A. K. o zapłatę kwoty 1 519,67 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi tej kwoty od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, wskazując, że na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 11 grudnia 2015 r. nabył wierzytelność przysługującą pierwotnemu wierzycielowi – (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. – od pozwanego z tytułu umowy pożyczki nr (...) zawartej w dniu 12 czerwca 2015 r. za pośrednictwem indywidualnego konta internetowego prowadzonego przez pożyczkodawcę. Powód wskazał, że pożyczkodawca udzielił pozwanemu pożyczki po należyтым dopełnieniu przez pozwanego wymogów formalnych, a także uprzedniej weryfikacji wniosku pożyczkobiorcy, jednak pozwany w terminie do dnia 16 sierpnia 2015 r. nie wywiązał się z zaciągniętego zobowiązania. Na kwotę roszczenia objętego pozwem 1 519,67 zł składają się: kwota 500,00 zł tytułem kapitału pożyczki, kwota 659,64 zł tytułem prowizji za udzielenie pożyczki oraz kwota 360,03 zł tytułem skapitalizowanych odsetek umownych naliczonych za okres od dnia wymagalności pożyczki do dnia poprzedzającego dzień wniesienia pozwu. Powód podniósł także, że w dniu 2 czerwca 2017 r. wezwał pozwanego do zapłaty, jednak wezwanie do zapłaty pozostało bezskuteczne.

(pozew wraz z załącznikami – k. 3 – 5v)

Postanowieniem z dnia 24 stycznia 2018 r., sygn. akt: VI Nc-e 2495844/17 Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie, VI Wydział Cywilny przekazał sprawę do Sądu Rejonowego w Gdyni, wobec stwierdzenia braku podstaw do wydania nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

(postanowienie z dnia 24 stycznia 2018 r. – k. 6)

W piśmie procesowym z dnia 16 kwietnia 2018 r. powód na poparcie żądania pozwu wniósł o dopuszczenie dowodów z wydruków oraz kopii dokumentów przedłożonych w załączeniu do wniesionego pisma.

(pismo procesowe z dnia 16 kwietnia 2018 r. wraz z załącznikami – k. 10 - 48)

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 5 lipca 2018 r., sygn. akt: I 1 Nc 1130/18 Sąd Rejonowy w Gdyni uwzględnił powództwo w całości.

(nakaz zapłaty z dnia 5 lipca 2018 r. – k. 50)

W dniu 9 sierpnia 2018 r. powód wniósł skutecznie sprzeciw zaskarżając nakaz zapłaty wydany w postępowaniu upominawczym w całości i wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie a jego rzecz kosztów procesu według norm prawem przepisanych, wskazując, że kwestionuje istnienie roszczenia.

(sprzeciw od nakaz zapłaty z dnia 9 sierpnia 2018 r. – 52)

W piśmie procesowym z dnia 29 marca 2018 r. powód podtrzymał dotychczasowe twierdzenia, przedstawiając argumentację na poparcie stanowiska, iż ewentualne okoliczności faktyczne, zarzuty i dowody zgłoszone w dalszym toku postępowania przez pozwanego, a nie zgłoszone w sprzeciwie od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, są spóźnione.

(pismo procesowe z dnia 29 października 2018 r. – k. 62 – 65)

W toku rozprawy w dniu 14 marca 2019 r. pełnomocnik pozwanego oświadczył, że podtrzymuje stanowisko zawarte w sprzeciwie od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, podnosząc, że kserokopie dokumentów złożone przez powoda nie stanowią dokumentów w rozumieniu kodeksu postępowania cywilnego, wobec czego po stronie powodowej brak jest legitymacji czynnej, także istnienie roszczenia nie zostało przez cesjonariusza wykazane.

(protokół z dnia 14 marca 2019 r. – k. 74)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. K. oraz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. zawarli umowę pożyczki o numerze (...), w następstwie wypełnienia przez pozwanego wniosku za pośrednictwem indywidualnego konta internetowego prowadzonego przez pożyczkodawcę. Pożyczkobiorca był zobowiązany do zwrotu łącznie kwoty 3 660 zł, w tym kwoty 3 000 zł tytułem kapitału pożyczki wraz z kwotą należną pożyczkodawcy tytułem prowizji w wysokości 660,00 zł do dnia 12 lipca 2015 r. W dniu 12 czerwca 2016 r. pożyczkodawca wypłacił na rzecz A. K. kwotę 3 000 zł.

Dowód: kopia umowy pożyczki gotówkowej nr (...) z dnia 12 czerwca 2015 r. wraz z kopią regulaminu udzielania pożyczek przez (...) Sp. z o.o. (k. 16 – 24, 30 - 33), wydruk z systemu elektronicznego pożyczkodawcy (k. 25 – 29), elektroniczne potwierdzenie zawarcia umowy pożyczki (k. 34-36).

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w W. wezwała w dniu 31 maja 2017 r. A. K. do zapłaty kwoty 1 421,72 zł wskazując, jako podstawę umowę pożyczki o numerze (...) oraz oznaczając, że termin płatności należności wynikających z tejże umowy upłynął w dniu 28 sierpnia 2015 r.

(niesporne, a nadto kopia wezwania do zapłaty z dnia 31 maja 2017 r. wraz z potwierdzeniem nadania (k. 46 - 48)

Sąd zważył, co następuje:

Ustaleń powyższego stanu faktycznego Sąd dokonał na podstawie dowodów z wyżej wymienionych wydruków oraz kserokopii dokumentów przedłożonych przez powoda w toku postępowania, uznając, iż są one wiarygodne, albowiem

w zakresie w jakim stanowiły podstawę dokonania ustaleń faktycznych nie budzą zastrzeżeń. Odnosząc się do zarzutu podniesionego przez pozwanego, który wskazał, że dowody załączone do pozwu są jedynie kserokopiami, wobec czego nie stanowią dowodu z dokumentu w postępowaniu cywilnym należy wskazać, że zgodnie z art. 309 kpc sposób przeprowadzania dowodu innymi środkami dowodowymi niż wymienione w artykułach poprzedzających określi sąd zgodnie z ich charakterem stosując odpowiednio przepisy o dowodach. W istocie, dowody przedstawione przez powoda na poparcie żądania pozwu nie zostały przedstawione w oryginałach ani też w odpisach poświadczonych za zgodność przez reprezentującego powoda radcę prawnego. Z treści art. 129 § 2 kpc wynika, że zamiast oryginału dokumentu strona może złożyć odpis dokumentu, jeżeli jego zgodność z oryginałem została poświadczona przez występującego w sprawie pełnomocnika strony będącego radcą prawnym. Zauważyć należy, że pozwany nie zgłosił w trybie art. 129 § 1 kpc żądania złożenia w sądzie oryginału dokumentu. Wbrew twierdzeniom pozwanego, wykorzystanie w procesie cywilnym kopii, których zgodność z oryginałem nie została poświadczona przez występującego w sprawie radcę prawnego nie jest wykluczone, jednak wobec tego, że nie stanowią one dokumentów w rozumieniu art. 243¹ kpc ani dowodów z dokumentów innych niż zawierających tekst i umożliwiających ustalenie ich wystawców a objętych dyspozycją art. 308 kpc, wobec braku ich poświadczenia za zgodność z oryginałem, możliwość ich procesowego wykorzystania została ograniczona zgodnie z treścią art. 309 kpc. Niepoświadczona za zgodność z oryginałem kserokopie dokumentów mogą zostać włączone w poczet materiału dowodowego, albowiem przepisy kpc nie zawierają zamkniętej listy środków dowodowych. Przeciwnie, z treści art. 309 k.p.c. wynika, że możliwe jest przeprowadzenie dowodu także innymi środkami niż wymienione w kodeksie, o ile są one nośnikami informacji o faktach istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, a ich wykorzystanie nie pozostaje w sprzeczności z przepisami prawa. Poświadczenie kserokopii dokumentu za zgodność z oryginałem nie jest jednak warunkiem sine qua non wprowadzenia takiego środka dowodowego do postępowania cywilnego. Szczególnie istotne jest także, że powód powołuje się na roszczenie wynikające z umowy pożyczki, która została zawarta z wykorzystaniem strony internetowej prowadzonej przez pożyczkodawcę, a zatem dowody, na które się powołuje mają jedynie postać wydruków komputerowych. W wyroku z dnia 5 listopada 2008 r., sygn. akt: I CSK 138/08, LEX 548795 Sąd Najwyższy stwierdził, że art. 309 kpc może mieć zastosowanie również do wydruków komputerowych, o ile nie stanowią one dokumentu, co już zostało wyżej omówione. Powyższe odnosi się także do wydruków stron internetowych oraz korespondencji prowadzonej za pośrednictwem poczty elektronicznej, a zatem również do wydruku z systemu informatycznego wykorzystywanego przez pożyczkodawcę do obsługi udzielanych pożyczek. Mając na uwadze treść art. 309 kpc Sąd poczynił ustalenia faktyczne na podstawie przedłożonych do akt sprawy wydruków komputerowych w postaci wydruku umowy pożyczki gotówkowej nr (...) z dnia 12 czerwca 2015 r. wraz z kopią regulaminu udzielania pożyczek przez (...) Sp. z o.o. oraz wydruku z systemu elektronicznego pożyczkodawcy a także elektronicznego potwierdzenia zawarcia umowy pożyczki i kopii wezwania do zapłaty, stosując odpowiednio przepisy o dowodach z dokumentów i uznając przedłożone wydruki oraz kserokopie jako wystarczające dla oceny i ustalenia faktów istotnych dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, albowiem nie budziły one wątpliwości.

Pozostałe dokumenty złożone w sprawie nie mają znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnoszą do sprawy nowych istotnych okoliczności.

W ocenie Sądu powód nie wykazał swej legitymacji procesowej.

Wskazać należy, że powód jako podstawę swojego żądania, składa kserokopię aktu notarialnego, z której to wynika, jedynie, że w dniu 21 lipca 2015 r. w formie aktu notarialnego, rep. (...) został sporządzony protokół z posiedzenia wspólników (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w W. zawierający podjęte w toku posiedzenia uchwały.

Podkreślenia wymaga, że akt notarialny nie został złożony w formie oryginalnego wypisu bądź kopii poświadczonej przez notariusza, złożona została jedynie kserokopia tego dokumentu oraz kserokopia niepołączonej z aktem ani nieopisanej w żaden sposób tabeli zawierającej fragmentaryczne dane liczbowe, z której to (częściowo nieczytelnej) tabeli nie wynika co obrazują widniejące w niej liczby. Nie ma podstaw by uznać, że jest to załącznik do wymienionego aktu notarialnego, ani nawet założyć jakie dane zawiera. Kserokopie te, nie wnoszą do sprawy nowych istotnych

okoliczności, gdyż dotyczą okoliczności nieistotnych dla wykazania zarówno uprawnienia powoda do wystąpienia z niniejszym pozwem, jak i zasadności roszczenia objętego pozwem.

Ponadto podkreślić trzeba, że uzasadniając swą legitymację, w treści pozwu powód powołuje się na umowę cesji zawartą w dniu 11 grudnia 2015 r. w formie aktu notarialnego, jednak nie przedkłada tego dokumentu, poprzestając na kserokopii innego, wskazanego wyżej aktu notarialnego, który, w ocenie Sądu, nie ma związku z roszczeniem objętym pozwem.

Tym samym, w ocenie Sądu, uprawnienie powoda do wystąpienia z żądaniem objętym niniejszym pozwem, nie zostało przez niego wykazane.

Mając powyższe na względzie Sąd w punkcie I wyroku, oddalił powództwo w całości.

Wobec stwierdzenia, że po stronie powoda brak jest legitymacji procesowej do wystąpienia przeciwko pozwanemu z roszczeniem objętym pozwem, bezprzedmiotowe jest rozpoznanie zarzutu niewykazania przez powoda zarówno istnienia jak i wysokości roszczenia objętego pozwem, skoro powód nie wykazał, że przysługuje mu procesowa legitymacja czynna.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c. i w zw. z § 2 pkt 3 w zw. z § 15 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 264), zasądzając w pkt. II wyroku od powoda - jako strony przegrywającej postępowanie - na rzecz pozwanego kwotę 900 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, na którą składają się koszty zastępstwa procesowego pozwanego reprezentowanego przez zawodowego pełnomocnika w osobie adwokata.